Vacanţa stagiunii Radio a început cu aplauze

(Grigore Constantinescu – 16 iunie 2007)

Încheierea unei stagiuni de concerte reprezintă şi ocazia conturării unei imagini globale a succesiunii de evenimente desfăşurate de-a lungul anului.

Formațiile Muzicale ale Radiodifuziunii își merită prețuirea pentru numeroasele programe de excepţie oferite de ansamblurile orchestrale, camerale şi corale, veritabilă forță artistică a vieţii muzicale românești. Se spune că „Melodiile lăutărești" de Sarasate, „Introducere și Rondo capricioso" de Saint Saens fac parte din acele piese de repertoriu care asigură, de mai bine de un secol, succesul oricărui violonist de anvergură. Nimic mai adevărat! Aplauzele entuziaste ale publicului au împodobit prezența lui Florin Ionescu-Galați în finalul de stagiune al Orchestrei Naționale Radio, vinerea trecută. Reascutându-l ești de fiecare dată impresionat de modul în care un asemenea solist virtuoz nu supralicitează spectacolul ci acordă prioritate expresiei poetice, lirismului ce transformă vioara în glas al muzicii. După Sarasate, un cadou din partea artistului, „Hora staccato" de Grigoraș Dinicu a întregit acest confort spiritual, prin care Florin Ionescu-Galați și-a recompensat admiratorii. Dialogul cu orchestra dirijată de Michiyoshi Inoue, japonezul aproape adoptat de viața muzicală românească, a avut firescul manierei romantice proprie muzicii propuse.

Desigur, în ce a urmat, contrastul a fost cu atât mai mare, cu cât Simfonia a IV-a în do minor de Dmitri Șostakovici aducea, în ultima secvență a acestui program final, imaginea unei conflictualități tragice de mare forță. Merită știut, compozitorul, agresat de ideologia sovietică stalinistă, a fost silit să-și retragă lucrarea, prezentată apoi publicului mult mai târziu, după „dezghețul Hrusciov" al anilor '60. Poate că Inoue a mizat mai mult pe spectacularul sonor eclatant al orchestrației și tempourilor, decât pe starea de depresie dramatică exprimată de muzician. Oricum, efectul a fost impresionant. Îl considerăm datorat în mare parte Orchestrei Naționale Radio care a cântat cu o vigoare ce nu lăsa în nici un fel să se simtă că urmează... vacanța.